

Excés de segona residència: problema turístic i competència deslleial vers l'hostaleria

Sr. Juan Antonio Serrano

President de la Federació d'Hostaleria de Lleida i del Gremi d'Ostalaria de la Vall d'Aran

Resum de la ponència presentada a les Jornades sobre Turisme i sostenibilitat al Pirineu celebrades a l'Arxiu Comarcal de Sort (Joaquim Sostres, s/n), el 22 i 23 d'octubre de 2004

La hostaleria de la Vall d'Aran demana un impuls davant l'augment de les segones residències. El turisme a la Vall ha evolucionat molt des dels primers temps, cap als anys 50, amb els francesos, el 64 Vaqueira Beret, el 72 primeres cadenes d'hotels, als 80 s'inicien les primeres construccions de segones residències, als 90 l'abandó de la ramaderia, i al 2000 implantació de cadenes hoteleres.

El problema és la massificació puntual dels caps de setmana i festius, que es conseqüència directa de l'augment de segones residències. La solució es fa difícil perquè hi ha grans hotels que tampoc acaben de ser sostenibles.

Es proposa taxar de manera més alta la compra de segones residències. "Certa segona residència és positiva, però el problema és saber exactament fins on".

La segona residència acostuma a beneficiar al promotor de fora i als proveïdors, però no a la gent del territori. No es pot tractar de la mateixa manera el problema a les zones més madures enfront del turisme, com poden ser la Cerdanya, o la Vall d'Aran, amb d'altres comarques 'més verdes', en aquest sentit, com els Pallars. La proposta és clara: fiscalitzar més la compra de les segones residències.